

REGERINGSRÄTTEN

RÄTTSFALL

Brunnskostnader.

Besvär av småbrukaren H. angående inkomsttaxering år 1948. — TN vägrade ett med 1.020 kr. yrkat avdrag för brunnsborrning. Hos PN anförde H., att, sedan det efter mångfaldiga misslyckade försök visat sig ogörligt att få en vanlig grävd brunn att stå på grund av förekommande jäsningar i marken, hade H. och åtta grannar varit nödsakade att bekosta en bergborrad brunn, varifrån de alla kunde erhålla sin säkra vattenförsörjning. PN: ej ändring. Hos KR upplyste TO, att H:s brunn alltid varit av mindre god beskaffenhet och icke lämnat fullgott och tillräckligt med vatten för gårdens behov. KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 14/9 1956.)

Anm.: Jämför Skattenytt 1951 s. 394—395, 1953 s. 14—15 samt 1954 s. 52 och 309.

Skyddsdikning m. m.

Besvär av lantbrukaren W. angående inkomsttaxering år 1951. — W. hade under beskattningsåret å sitt jordbruk utfört dikningar. Härav hade 1.250 meter utgjorts av rensningar av äldre diken och resterande 1.825 meter omläggning av felplicerade diken, som tillkommit i samband med en på 1890-talet utförd torrläggning. Nygrävning hade skett i vissa fall, då

detta ställde sig billigare än att rensa de gamla dikena och eljest då en omläggning av den äldre dikningsplanen medförde minskade kostnader. W. yrkade avdrag för dikningskostnaderna med 5.721 kr. PN medgav avdrag med 3.000 kr. KR: ej ändring. RR medgav avdrag för hela dikningskostnaden, enär vad i målet förekommit grundade antagande, att den under beskattningsåret utförda skogsdikningen delvis utgjort iståndsättning av ett förut befintligt dikessystem och även i övrigt väsentligen tjänat till skydd mot hotande försumpning av skogsmarken. (RR:s utslag den 16/10 1956.)

Anm.: Se p. 7 anv. till 22 § KL.

Jordbrukares omläggning av räkenskapsår.

Besvär av TI angående lantbrukaren B:s inkomsttaxering år 1954. — B., som tidigare deklarerat sin inkomst av jordbruksfastighet med brutet räkenskapsår den 1/7—den 30/6, ehuru han tillämpade kontantprincipen och därför bort deklamera för kalenderår, ansågs av PN ha rätt att vid övergång till kalenderår få två taxeringar åsatta, en för tiden 1/7 1952—30/6 1953 och en för sista halvåret 1953. TI yrkade, att B. måtte åsättas endast en taxering för hela tiden 1/7 1952—31/12 1953. KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 3/10 1956.)

Skyddsrum.

Besvär av TI angående köpmannen W:s inkomsttaxering år 1953. — W. ägde ett par hyresfastigheter, uppförda åren 1946—1947, med inbyggda skyddsrum. Sedan då gällande bestämmelser om anstånd med anskaffande av skyddsrumsdörrar m. m. upphävts, erhöll W. föreläggande att färdigställa skyddsrummen. W. erhöll av KR avdrag för kostnaderna härför, 11.800 kr., trots invändning att dessa vore att likställa med kostnaderna för byggnadernas uppförande. RR: ej ändring. (RR:s utslag den 16/10 1956.)

Anm.: Här gällde det kostnader för skyddsrum i redan uppförda hus. Avdrag läres däremot icke medgivna för den kostnadsökning som inredande av skyddsrum i samband med en nybyggnad föranleder.

Fråga om avdrag för värdeminskning av byggnad samt om skattskyldighet för bidrag till rese- och representationskostnader och för bidrag till jubileumskostnader.

Besvär av fabrikören N. angående inkomsttaxering år 1950. — N. ägde annan fastighet med taxeringsvärde år 1950 av 160.000 kr., därav 1.000 kr. byggnadsvärde. (Vid fastighetstaxeringen hade förmodligen begåtts något misstag, varigenom byggnadsvärdet blivit för lågt. Byggnadsvärdet höjdes nästa år till 51.000 kr. PN medgav emellertid avdrag för värdeminskning av byggander med endast 10 kr. eller 1 % av 1.000 kr. och ogillade N:s yrkande om högre avdrag. KR: ej utredning. RR medgav värdeminskingsavdrag med 510 kr. eller 1 % av 51.000 kr. RR förklarade, att med hänsyn till stegringen av byggnadsvärdet (från 1950 till 1951) med 50.000 kr. och till i övrigt i målet upplysta förhållanden särskilda

omständigheter måste anses föranleda till att ej till grund för värdeminskingsavdragets beräkning lägga byggnadsvärdet under beskattningsåret utan fasthållre värdet år 1952. — PN hade vidare ansett, att N. av Aktiebolaget J., i vilket N. var delägare, åtnjutit löneförmåner å 3.000 kr., därav i bolagets räkenskaper 1.080 kr. redovisats såsom till N. utbetald rese- och representationsersättning samt 1.920 kr. såsom till N. utgiven ersättning för del av kostnad för jubileumsfestlighet. N. redogjorde hos KR för användningen av rese- och representationsersättningen samt upplyste beträffande jubileumsfesten, att denna, som hölls i bolagets fabrikslokaler, tillkommit med anledning av dels hans 75-årsdag, dels ock att det var 40 år sedan N. blev innehavare av den firma som var föregångare till bolaget I festen deltog 43 inbjudna, av vilka 19 leverantörer, kunder och anställda. Totalkostnaden belöpte å 4.375 kr. och m. h. t. relationen mellan å ena sidan dessa tre grupper och å andra sidan övriga gäster ansågs bolaget böra bidraga med 1.920 kr. och han själv med återstående 2.455 kr. KR: ej utredning. RR ansåg vad i målet förekommit grunda antagande att de av N. uppburna beloppen 1.080 kr. och 1.920 kr. motsvarades av för honom avdragsgilla omkostnader. (RR:s utslag den 9/10 1956.)

Värdeminskning å ledningar i jorden.

Besvär av Ludvika stad angående inkomsttaxering år 1951.— Vid beräkning av stadens inkomst av dess vatten-, avlopps- och renhållningsverk hade PN medgivit staden avdrag för värdeminskning å vattenverkets maskiner och inventarier med 1.266 kr. och å dess byggnader med 810 kr., under det att staden yrkat avdrag

för värdeminskning å vattenverksanläggningen i dess helhet, innefattande jämväl vattenledningar, med 52.000 kr. KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 25/10 1956.)

Anm.: Vattenledningar i jorden å annans mark torde icke kunna hänföras till byggnad eller till inventarier.

Kostnader i samband med upptagande av lån.

Besvär av åkeriägaren N. angående inkomsttaxering år 1951. — N. yrkade avdrag med 97 kr. för anskaffande av taxeringsbevis, gravationsbevis, värderingsutlåtande m. m. som erfordrades för erhållande av lån. N. ansåg utgifterna jämförbara med räntekostnader och därför avdragsgilla. Avdrag vägrades av samtliga instanser. (RR:s utslag den 18/10 1956.)

Organisationskostnader.

Besvär av Aktiebolaget B. angående inkomsttaxering år 1950. — I sin år 1950 avgivna självdeklaration yrkade bolaget, som börjat sin verksamhet under 1947, vid beräkning av sin inkomst av rörelse avdrag med 43.809 kr. för avskrivning av "organisationsvärde". I detta belopp ingick löner till vissa personer för tiden den 1/7 1946—den 31/12 1947 med tillhoppa 37.623 kr. samt resekostnader för åren 1946 och 1947, i huvudsak i samband med inköp av maskiner, med 6.186 kr. Bolaget uppgav, att nämnda personer anställdes så tidigt för att de skulle förbereda och planlägga driften, utarbete olika slag av trycksaker, utarbete förslag till lokalernas lämpliga disponering samt beställa vissa maskiner, inredningar och råvaror. — PN medgav bolaget avdrag i berörda hänseenden med 13.562 kr., varav 6.000 kr. för resekostnader i samband med inköp av

maskiner och 7.562 kr. för avskrivning med 1/5-del av det därefter återstående organisationsvärdet 37.809 kr. Hos KR yrkade TI, att avdrag för avskrivning av organisationsvärdet 37.809 kr. måtte vägras bolaget, samt bolaget att det måtte erhålla avdrag för avskrivning av nämnda organisationsvärde med ytterligare 15.124 kr., motsvarande å beskattningsåren 1947 och 1948 belöpande avskrivningar, för vilka avdrag icke kunnat utnyttjas vid inkomsttaxeringarna åren 1948 och 1949. — KR biföll TI:s talan men RR fastställde PN:s beskattningsåtgärder, enär med hänsyn till vad som förekommit i målet bolaget finge anses berättigat till avdrag för avskrivning å ifrågavarande såsom tillgång upptagna organisationsvärde med belopp, som enligt bolagets avskrivningsplan belöpte på beskattningsåret, eller 7.562 kr. (RR:s utslag den 10/10 1956.)

Anm.: Jämför Skattenytt 1955 s. 21.

Avsättning till ansvarighets- eller garantifond.

Besvär av AB Moderna Kök angående inkomsteftertaxering för år 1949 och inkomsttaxering år 1951. — Bolaget hade under 1948 avsatt 10.000 kr. till en garantifond m. h. t. att bolaget lämnade 1 års garanti på försålda tryckkokare samt under 1950 5.000 kr. till en ansvarighetsfond m. h. t. att bolaget kunde komma att åsamkas stora skadeståndskostnader till följd av fel på tryckkokarna. Avdrag för avsättningarna vägrades. (RR:s utslag den 24/10 1956.)

Bidrag till pensionärshem.

Besvär av TI angående B. Aktiebolags inkomsttaxering år 1952. — Bolaget, som hade ett aktiekapital på 3,6 milj. kr. och drev en rörelse med en omsättning av över

30 milj. kr. och med 560 anställda, därav ca 430 arbetare, yrkade avdrag för ett bidrag å 90.000 kr. till B. kommun för uppförande av ett pensionärshem. Bolaget hade förbundit sig att betala halva kostnaden härför. Hemmet skulle innehålla åtta lägenheter, av vilka fyra skulle med förhandsrätt få hyras av bolagets pensionärer. Bolaget framhöll, att bidraget var ett led i bolagets strävanden att anskaffa tillräckligt med arbetskraft, vilket hindrades av bristen på arbetarbostäder. Denna berodde i sin tur delvis på att de pensionerade arbetarna kvarbodde i de lägenheter, som egentligen var avsedda för den ordinarie personalen. PN beviljade avdraget. KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 10/10 1956.)

Anm.: Jämför RÅ 1953 not. 466 (Skattenytt 1953 s. 185).

Bidrag till kastsjukebekämpande och höanalyser.

Besvär av Blekinge Mejeriförbund förening u. p. a. angående inkomsttaxering år 1949. — Föreningen ansågs berättigad till avdrag för bidrag till Blekinge läns hushållningssällskap för bekämpande av smittsam kastsjuka med 4.400 kr. och för bidrag till Blekinge läns försöksringars verksamhet för kvalitetsanalyser av hö med 500 kr. För kastsjukebekämpandet uppbar föreningen statsbidrag och iklädde sig, i samband med kollektivanslutning av föreningens leverantörer till bekämpandet, de kostnader därför som eljest skulle ha ålegat de enskilda djurägarna. Utförandet av höanalyser utgjorde led i föreningens strävan att höja mjölkproduktionen. (RR:s utslag den 20/9 1956.)

Lön eller gåva?

Besvär av hembiträdet Ellen B. angående

inkomsttaxering år 1948. — Ellen B. hade av sin fader erhållit ett belopp av 2.700 kr. såsom gåva i samband med att hon köpt en mindre bostadsfastighet. Som motiv för gåvan hade angivits, att hon tidigare i många år utfört arbete åt fadern mot låg lön samt att hon skulle vårda honom i framtiden. PN, liksom KR, ansåg, att beloppet 2.700 kr. utgjorde för Ellen B. skattepliktig inkomst av tjänst. RR fann däremot gåvan icke böra anses som skattepliktig intäkt, enär det med hänsyn till omständigheterna finge antagas, att gåvan huvudsakligen tillkommit för att sätta Ellen B. i stånd att förvärva fastigheten och för att tillförsäkra givaren hennes hjälp på ålderdomen — även om det därvid varit naturligt att tillika framhålla hans tacksamhetsskuld för de tjänster hon tidigare gjort honom. (RR:s utslag den 20/9 1956.)

Belöning åt polisman för beivrande av olovlig befattning med spritdrycker.

Besvär av fjärdingsmannen J. angående inkomsttaxering år 1951. — J. erhöll jämlikt kung. den 25/8 1947 av länsstyrelsen ett belopp av 500 kr. som uppmuntran för synnerligt nit vid beivrande av olovlig rusdryckshantering. Till stöd för skattefrihet för beloppet åberopade J. RÅ 1951 ref. 9 (lördagssabotören; jämför Skattenytt 1951 s. 191). Beloppet ansågs utgöra skattepliktig inkomst för J. (RR:s utslag den 20/9 1956.)

Svenska Dagbladets litteraturpris.

Besvär av TI angående författaren A:s inkomsttaxering år 1950. — A. erhöll under 1949 ett Svenska Dagbladets litteraturpris å 2.000 kr. Enligt uppgift av tidningen utdelades priset utan ansökan och hade till syfte att bl. a. intressera yngre

författare för tidningen och dess litterära innehåll. Priset vore på så vis av goodwillskapande karaktär. Någon motprestation av mottagaren förväntades icke. Priset vore uteslutande avsett såsom en uppmuntran och belöning för mottagarens författarverksamhet över huvud taget. PN ansåg priset utgöra skattepliktig inkomst för A. KR undanröjde emellertid denna beskattning. RR: ej ändring. (RR:s utslag den 6/9 1956.)

Anm.: Genom utslag samma dag ogil-lades av TI anförda besvär över att tidningen medgivit kostnadsavdrag för priset. Reciprocitet mellan avdragsrätten och skattskyldigheten föreligger således ej. — Jämför RR:s utslag den 9/9 1955 i Skattenytt 1956 s. 41.

Anställds "rabattförmån" i visst fall.

Besvär av TI angående verkstadschefen W:s inkomsttaxering år 1954. — W., som var anställd hos Svenska Aeroplan AB, hade i likhet med övriga anställda rätt att av bolaget förvärva en Saab-bil för ett pris, som låg omkring 1.000 kr. under generalagentens marknadspris men något över det pris bolaget betingade sig av agenten. W. bestred att det var rabattförmån i egentlig mening. Bolaget avstod ju icke någon del av sin vinst vid försäljningen. Förmånen var begränsad genom att köp fick ske endast annan tid än 1/3—31/7 och förenad med förbehållet att bilen finge användas endast för den anställdes personliga bruk och under det första året icke finge avhändas till annan utan att först ha hembjudits till generalagenten för den av den anställda utgivna köpeskillingen med avdrag för värdeminskning. PN ansåg att den förmån W. begagnat sig av utgjorde skattepliktig inkomst av tjänst och uppskattade värdet till 400

kr. KR ansåg visserligen att värdet av förmånen jämlikt grunderna för gällande skattelagstiftning i princip finge anses utgöra skattepliktig intäkt. I förevarande fall måste emellertid vid värdesättningen av förmånen beaktas förhållandena på bilmarknaden samt de av bolaget i samband med inköpet stipulerade villkoren. Med hänsyn härtill fann KR, att den förmån, som W. kunde ha erhållit genom att utnyttja möjligheten att inköpa bil till nedsatt pris, icke kunde åsättas något värde att beskatta såsom inkomst för honom. RR: ej ändring. (RR:s utslag den 27/9 1956; en ledamot ville fastställa PN:s beslut.)

Resor till och från arbetsplatsen.

Besvär av småskolläraryn Dagny S. angående inkomsttaxering år 1952. — Dagny S. var med sin familj bosatt i Ö., där hennes man hade arbete, men tjänstgjorde själv som lärarinna i Norra K:s kyrkskola med en lön av c:a 8.500 kr. Hon yrkade avdrag för resor med egen bil mellan bostaden i Ö. och Norra K., som låg 1,5—2 mil från Ö., med 6.506 kr. PN medgav avdrag för resekostnaderna med 320 kr., motsvarande kostnaderna för bussbiljetter mellan Ö. och Norra K. under tio månader. Hos KR upplyste Dagny S., att hennes tjänstgöring började kl. 8.30 och avslutades kl. 13.30. Bussen avgick från Ö. kl. 6.35 med ankomst till K. kl. 7.00 och avgick därifrån kl. 15.45 med ankomst till Ö. kl. 16.30. Hennes väntetid skulle därför, om hon icke använde bilen, utgöra 1,5 timmar på morgonen och 2,15 timmar på eftermiddagarna. KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 10/10 1956.)

Facklitteratur.

Besvär av lektorn B. angående inkomst-

taxering år 1950. — B., som var lektor i biologi med hälsolära, erhöll icke ett med 370 kr. yrkat avdrag för inköp av Lagerberg, Vilda växter i Norden. (RR:s utslag den 25/10 1956.)

Studieresa i tjänsten.

Besvär av ingenjören W. angående inkomsttaxering år 1951. — W., som var anställd hos Telefon AB L. M. Ericson, reste den 1/8 1950 till U.S.A. för att studera amerikansk tillverkningsteknik och verktygstillverkning. Då det ansetts, att en dylik resa skulle vara till fördel för bolaget, hade detta förbundit sig att bekosta resan intill ett belopp av 150 dollars för månad. W. hade under U.S.A.-resan också förmedlat kontakt mellan bolaget och uppfinnaren av en anordning som bolaget ämnade exploatera på den svenska marknaden. PN förvägrade W. avdrag för kostnaderna för studieresan med 3.885 kr., motsvarande det av bolaget erhållna bidraget, enär resan företagits i studiesyfte på W:s eget initiativ. KR: ej ändring. RR medgav avdraget, enär resan med hänsyn till upplysta omständigheter måste anses ha skett i och för hans anställning hos bolaget. (RR:s utslag den 13/9 1956.)

Anm.: Jämför RR:s utslag den 1/6 1956 angående industripsykologen B., Skattenytt 1957 s. 31.

Realisationsvinst: övertagande av betalningsansvar för in-tecknad gäld köp eller icke?

Besvär av fastighetsmäklaren H. och hans hustru Beda H. angående inkomst-taxering år 1949. — År 1945 inköpte Beda H. för 200.000 kr. fastigheten E. med taxeringsvärde av 225.000 kr. Genom äktenskapsförord den 3/3 1948 överlämnade

Beda H. fastigheten såsom gåva till sin man med skyldighet för denne att ensam svara för fastigheten åvilande gäld. Fastigheten var in-tecknad för 215.000 kr. Gåvans syfte hade varit att stärka mannens ekonomiska ställning, då denne skulle upphöra med mäklariörelsen och i stället förvärva en handelsrörelse. Den 15/7 1948 sålde mannen H. fastigheten för 260.000 kr. — PN ansåg Beda H. skattskyldig för realisationsvinst genom den sistnämnda försäljningen för skillnaden mellan 260.000 kr. och 200.000 kr. KR ansåg äktenskapsförordet innebära försäljning från Beda H. till mannen för 215.000 kr. och beskattade i enlighet därmed båda makarna för realisationsvinst (15.000 kr. resp. 45.000 kr., minskat med återvunna värdeminskingsavdrag). RR förklarade, att skattepliktig realisationsvinst icke förelegat för någon av makarna, enär med hänsyn till förhållandet mellan fastighetens värde och å fastigheten vilande gäld vid tiden för äktenskapsförordets upprättande förordet icke kunde anses innefatta ett med köp eller byte jämförligt fång. RR:s utslag den 14/9 1956.)

Anm.: Jämför Riksskattenämndens meddelande nr 5/1954 nr 2) samt RÅ 1955 not. 1009 (Skattenytt 1955 s. 243); se även RÅ 1950 ref. 37 (Skattenytt 1951 s. 41.)

Fråga om skattskyldighet för försåld skogspost.

Besvär av fru F. angående inkomst-taxering år 1950. — Genom köpebrev den 15/12 1948 förvärvade fru F. av sin numera frånskilde man vissa fastigheter. I samband med köpet överenskom makarna att köpeskillingen för en utstämplad rotpost, som såldes i januari 1949, skulle

fördelas så att fru F. erhöll 7/12-delar och mannen återstående 5/12-delar. TI yrkade hos PN, att, som rotposten sålts i januari 1949, då fru F. var ägare till fastigheten, fru F. finge anses skattskyldig för hela köpeskillingen för den försålda avverkningsrätten, 10.080 kr. PN biföll yrkandet. Hos KR yrkade fru F. att beskattas för endast 7/12-delar av detta belopp. Fru F. åberopade intyg av advokat om att avtal om fördelningen av valutan för skogsposten träffats i samband med att köpebrevet angående fastigheten upprättats. KR: ej ändring. RR biföll fru F:s talan, enär av utredningen framginge, att fru F. i samband med köp av fastigheten såvitt angår berörda rotpost förvärvat endast 7/12-delar därav eller rätt till motsvarande del av försäljningssumman för posten. (RR:s utslag den 24/8 1956.)

Fast driftställe inom kommun eller ej.

Besvär av Y. kommun angående AB Skånska Cementgjuteriets taxering till kommunal inkomstskatt år 1950. — Bolaget hade under åren 1949—50 utfört ett entreprenadarbete inom kommunen Y., avseende uppförandet av ett kraftverk (Krokströmmen). Kommunen hävdade, att bolaget delvis haft fast driftställe därstädes med driftsingenjörer, avlöningskontor och annan arbetsledning med självständiga befogenheter såsom vägmästare, kamrer m. fl. Bolaget invände, att den tekniska, administrativa och ekonomiska ledningen utövades av bolagets huvudkontor i Stockholm. Bolagets omsättning i kommunen utgjorde endast 3,9 resp. 5,08 miljoner kr. under de båda åren ifråga, medan bolagets hela omsättning översteg 125 resp. 133 milj. kr. MKPN åsatte icke bolaget någon taxering i kommunen

Y. KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 31/8 1956.)

Anm.: Jämför RÅ 1936 not. 63, där fast driftställe ansågs föreligga vid en kraftverksanläggning, som utfördes på entreprenad under tre år, därvid antalet arbetare uppgått till i medeltal 73, 238 och 107 st. för de olika åren. En driftsingenjör hade hela tiden varit bosatt på platsen.

Beskattningsår beträffande avdrag för minskning av virkesförrådet.

Besvär av godsägaren K. angående inkomsttaxering år 1949. — K., som under åren 1943—1947 ägt en jordbruksfastighet, uppgav i 1949 års deklaration, avseende räkenskapsåret den 1/7 1947—den 30/6 1948, icke någon intäkt av skogsbruk. K. yrkade emellertid avdrag för den minskning som uppkommit i det virkesförråd, som funnits på fastigheten vid förvärvet år 1943, därigenom att han avverkat eller avyttrat skog under sitt innehav av fastigheten. PN medgav dylikt avdrag med 2.246 kr. Hos KR yrkade K. ett till 4.916 kr. förhöjt avdrag. KR lämnade K:s besvär utan bifall. RR yttrade: Oaktat minskningen av det för K. gällande ingående virkesförrådet hänför sig till avverkningar under tidigare år samt K. för nu ifrågavarande beskattningsår icke redovisat intäkter av skogsbruk å fastigheten, får han anses lagligen berättigad att vid inkomstberäkningen för denna åtnjuta avdrag för nämnda minskning. Den på minskningen proportionellt belöpande delen av skogens ingångsvärde utgör, såvitt av utredningen framgår 4.916 kr. (RR:s utslag den 7/9 1956.)

Eftertaxering av makar sedan makarna separerat.

Besvär av TI angående eftertaxering

av sjuksköterskebiträdet Ingrid P. för år 1949. — PN som ansett att Ingrid P:s förre man undgått beskattning för ett angivet inkomstbelopp eftertaxerade på grund härav Ingrid P. och mannen till inkomstskatt att utgå med vissa belopp. Hos KR yrkade Ingrid P. — under åberopande av att mannen i april 1948 övergivit makarnas hem samt att dom å äktenskapsskillnad mellan makarna meddelats den 12/11 1948 — befrielse från eftertaxeringarna i vad de avsåge henne. KR biföll hennes talan, enär med hänsyn till vad i målet blivit oemotsagt uppgivet makarna under större delen av beskattningsåret levit åtskilda och förty bort taxeras såsom av varandra oberoende skattskyldiga samt den inkomst, som eftertaxerats, åtnjutits av mannen, vid vilket förhållande eftertaxering icke bort åsättas hustrun. RR: ej ändring. (RR:s utslag den 13/6 1956.)

Fråga huruvida avdragsgill förlust å aktier uppkommit.

Besvär av TI angående S. Fabriksaktiebolags inkomsttaxering år 1949. — Två styrelseledamöter i fabriksbolaget förvärvade samtliga aktier i ett väveribolag. Därefter inköpte fabriksbolaget samtliga tillgångar i väveribolaget för det bokförda värdet, varpå fabriksbolaget från de båda styrelseledamöterna övertog samtliga aktier i väveribolaget. Detta senare bolag trädde i likvidation, varefter till fabriksbolaget i egenskap av aktieägare överfördes dels, såsom utdelning, balanserade vinstmedel, dels ock, såsom utskiftning, återstående tillgångar. I sin bokföring redovisade fabriksbolaget härefter en för-

lust å aktierna, för vilken yrkades avdrag. PN medgav detta avdrag. KR: ej ändring. I sina besvär framhöll TI, att fabriksbolagets förvärv av aktierna i väveribolaget skett i tydligt fusionssyfte. Under sådana omständigheter borde avdrag för den uppgivna förlusten icke medgivas. RR yttrade: Handlingarna i målet utvisa, att såväl då de två styrelseledamöterna, enligt vad fabriksbolaget upplyst, för bolagets räkning förvärvade aktierna i väveribolaget för 568.303 kr. 27 öre som då fabriksbolaget för samma pris inköpte aktierna av styrelseledamöterna väveribolagets bokförda egna kapital utgjorde 166.408 kr. 52 öre. Skillnadsbeloppet, 401.894 kr. 75 öre, får med hänsyn till vad som förekommit i målet anses motsvara det värde utöver nyssnämnda egna kapital, som väveribolaget haft för fabriksbolaget. — Fabriksbolaget har med hänvisning till sin bokföring gjort gällande, att å förvärvet av aktierna uppkommit en förlust av 445.303 kr. 27 öre. — I sistnämnda belopp ingå 43.408 kr. 52 öre, som bokföringsmässigt framkommit som förlust därigenom, att väveribolaget till fabriksbolaget utdelat vinstmedel med samma belopp. Då detta icke utgjort för fabriksbolaget skattepliktig intäkt, är bolaget icke berättigat till avdrag för beloppet såsom för förlust. — Återstående del av 445.303 kr. 27 öre eller 401.894 kr. 75 öre motsvarar det ovan angivna särskilda värdet hos väveribolaget. Utredningen giver icke vid handen, att nyssnämnda värde nedgått så, att förlust å aktierna uppkommit. — Med hänsyn härtill äger fabriksbolaget icke åtnjuta avdrag för beloppet 445.303 kr. 27 öre. (RR:s utslag den 15/11 1956.)